

இனிமையான குழந்தைகளே! தானமாகக் கொடுத்த பொருளை ஒருபோதும் திரும்பப் பெறக்கூடாது.
திரும்பப் பெற்றால் ஆசீர்வாதத்திற்குப் பதில் சாபம் கிடைத்து விடும்.

கேள்வி : எந்த ஒரு நிச்சயம் உறுதி ஆகிவிட்டால் எந்த விரோதத்தையும் எதிர்கொள்ள முடியும்?

பதில் : நமக்கு பகவான் கிடைத்துள்ளார், அவரை நினைவு செய்து நான் விக்ரமங்களை வினாசம் செய்ய வேண்டும், உலகத்தின் ராஜபதவியைப் பெறவேண்டும் என்ற நிச்சயம் ஏற்பட்டால், அனைத்து எதிர்ப்புகளும் முடிந்து போகும். எதிர்கொள்வதற்கான சக்தி வந்துவிடும். நிச்சயத்தில் குறைவு இருக்குமானால் குழம்பிப் போகின்றனர். பிறகு ஞானத்தை விட்டு விட்டு பக்தியில் ஈடுபட்டு விடுகின்றனர்.

பாடல் : உங்களை அடைந்ததால் உலகத்தை அடைந்தோம்.....

ஓம் சாந்தி. இந்தப் பாடலை யார் கேட்கின்றனர்? குழந்தைகள் கேட்கின்றனர். அவர்கள் தான் அர்த்தத்தையும் புரிந்து கொள்கின்றனர். பிரஜைகள் யார் இதைக் கேட்கிறார்களோ, அவர்களும் உலகத்தின் எஜமானர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். எப்படி பாரதவாசிகள் அனைவரும் சொல்கின்றனர், நமது பாரதம் என்று. அதுபோல் அங்கும் கூட ராஜா-ராணி எப்படியோ அதுபோல் தான் பிரஜைகளும். அனைவரும் தங்களை உலகத்தின் எஜமானர்கள் எனப்பரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படி ஐரோப்பியர்கள் வந்தார்கள் என்றால் அவர்களும் சொன்னார்கள், நாங்கள் இந்துஸ்தானின் எஜமானர்கள் என்று. அந்தச் சமயம் இந்துஸ்தானிகள் கூறமுடியாது, நாங்கள் இந்துஸ்தானின் எஜமானர்கள் என்று. அவர்கள் அடிமைகளாக இருந்தார்கள். ராஜ்யம் முழுவதும் அவர்களின் கையில் இருந்தது. பிறகு நம்முடைய ராஜ்ய பாக்யத்தை இராவணன் அபகரித்தான். இப்போது நமக்கு நம்முடைய ராஜ்யம் வேண்டும். இது வேறொரு ராஜ்யமாகும். பாடவும் படுகிறது, தூரதேசத்தில் வசிப்பவர்..... இப்போது நீங்கள் உங்களுடைய ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் யாருக்காகவும் சண்டையிடுவதில்லை. உங்களுக்காகவே நீங்கள் அனைத்தையும் செய்கிறீர்கள். அந்த சேனை சண்டையிடுகின்றது, தங்களின் ஜனாதிபதி அல்லது பிரதம மந்திரிக்காக. பெரிய மனிதர்களாக அவர்கள் ஆகிறார்கள் இல்லையா? அவர்களுக்கு நஷா நன்றாக இருக்கிறது, பிறகும் கூட இப்போது சொல்கிறார்கள் இல்லையா, பாரதம் நம்முடையது என்று? ஆனால் பாரதவாசிகளுக்கு இது தெரியாது- இது ஒன்றும் நம்முடைய ராஜ்யம் கிடையாது. இது இராவணனுடைய ராஜ்யம். அதில் தான் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இராம ராஜ்யத்தில் இது போல் சொல்ல மாட்டார்கள், இது வேறொருவரின் தேசம் என்று. இப்போது பாரதத்தின் மீது இராவணனின் முழு ராஜ்யம் உள்ளது. முன்பு இராமரின் ராஜ்யம் இருந்தது, தேவதைகளின் ராஜ்யம் இருந்தது. இப்போது இல்லை. நீங்கள் அறிவீர்கள், 5000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நாம் ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். யார் மூலமாக? பரமாத்மா தந்தை மூலமாக. இராம என்ற சொல்லைச் சொன்னால் மக்கள் குழம்பி விடுகின்றனர். அதனால் எல்லையற்ற தந்தை எனச் சொல்வது சரியாக இருக்கும். தந்தை என்ற சொல் மிக இனிமையானது. தந்தை தான் ஆஸ்தியை நினைவு படுத்துகிறார். ஒரு தந்தையைத் தவிர மற்ற அனைத்தையும் மறந்து விட வேண்டும். நாம் ஆத்மாக்கள் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். தந்தை வந்து உங்களை ஆத்ம அபிமானி ஆக்குகிறார். நாம் ஆத்மாக்கள். ஆத்மா எவ்வளவு சிறிய நுட்பமானதாக உள்ளது! அதில் 84 பிறவிகளின் பாகம் நிரம்பியுள்ளது. இதை மேம்போக்கான புத்தியுள்ள மனிதர்கள் அறிய மாட்டார்கள். புரிய வைக்கவும் முடியாது. பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு சுலபமானது! ஆனால் மாயா மறக்கடித்து விடுகின்றது. அதனால் குழந்தைகள் முயற்சி செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதில் எந்த ஓர் ஆயுதம், துப்பாக்கியின் விஷயம் எதுவும் கிடையாது. எந்த ஓர் உடற்பயிற்சி முதலிய எதுவும் கற்றுக்கொள்ளத் தேவையில்லை. பாபாவை நினைவு செய்தால் போதும். பாபா சொல்வதை தாரணை செய்ய வேண்டும். நாம் ஆத்மாக்கள் ராஜ்ய பாக்யத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். எப்படி நாடகத்தில் நடிகர்கள் பாகத்தை நடித்தபின் ஆடைகளை மாற்றிக் கொண்டு தங்களின் வீடுகளுக்குச் செல்கின்றனர், அதுபோல் உங்களுடைய புத்தியிலும் உள்ளது- இப்போது நாடகம் முடிவடையப் போகிறது. இப்போது அசரீரி ஆகி வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும். நாம் ஒவ்வோர் 5000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் பாகத்தை நடிக்கின்றோம். அரைக்கல்பம் ராஜ்யம் செய்கிறோம், அரைக்கல்பம் அடிமையாக ஆகி விடுகிறோம். குழந்தைகளுக்கு அதிகப்படியான எந்த ஒரு கஷ்டமும் கொடுக்கவில்லை. புத்தியில்

நினைவு மட்டும் இருக்க வேண்டும். புருஷார்த்தம் செய்து முடிந்தவரை இதை மறக்காதிருக்க வேண்டும். இப்போது நாடகம் முடிவடைகின்றது. இன்னும் கொஞ்சம் சமயமே உள்ளது. நாம் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். இப்படி-இப்படி தனக்குள் பேசிக்கொண்டே நீங்கள் பாவனமாகித் திரும்பிச் சென்று விடுவீர்கள். ஒவ்வொரு குழந்தையும் புரிந்து கொள்ள முடியும், நான் பாபாவை எவ்வளவு நினைவு செய்கிறேன் என்று. ஒருவர் சார்ட் எழுதலாம், எழுதாமல் இருக்கலாம். ஆனால் புத்தியிலோ இருக்கிறது இல்லையா? ஆக, நாள் முழுவதும் நாம் என்னென்ன செய்தோம்? எப்படி வியாபாரிகள் தங்களுடைய கணக்கை இரவில் சரி பார்க்கிறார்கள். இதுவும் வியாபாரம் தான். இரவில் தூங்கும் சமயத்தில் சோதித்துப் பார்க்கின்றனர், நாள் முழுவதிலும் பாபாவை எவ்வளவு நினைவு செய்தோம்? எத்தனை பேருக்கு பாபாவின் அறிமுகம் கொடுத்தோம்? யார் சாமர்த்தியசாலிகளாக உள்ளனரோ அவர்களின் வேலை நன்றாக நடைபெறுகின்றது. புத்தியற்றவர்களாக இருந்தால் வேலையும் அதுபோலவே நடைபெறும். தன்னுடைய வருமானத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டும். பாபா இதை மட்டுமே சொல்கிறார்- என்னை நினைவு செய்யுங்கள், சக்கரத்தை நினைவு செய்வீர்களானால் சக்கரவர்த்தி ராஜா ஆவீர்கள். இதில் மிக அதிகமான ஆசைகள் வைக்கக் கூடாது. கிராமங்களில் வசிப்போர்க்கு ஆசைகள் குறைவாக இருக்கின்றன. பணக்காரர்களுக்கு அதிகமாக உள்ளன. அவர்கள் தங்களுடைய ஏழ்மையிலேயே குஷியடைகின்றனர். காய்ந்த ரொட்டி சாப்பிடுவதற்கான பழக்கம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. பணக்காரர்களிடம் ஆசைகள் அதிகமாக உள்ளன. தாய்-தந்தைக்கே கஷ்டம் கொடுத்து விடுகின்றனர். (பிரம்மா) பாபா இதில் அனுபவஸ்தராவார். ஏழைகள் மீது இரக்கமும் வருகிறது. ஏழைகள் பார்ப்பார்கள், இவ்வளவு பெரிய மனிதர் ஞானம் கேட்கிறார் என்றால் நாமும் கேட்போம். சித்திரங்களோ பாபா நிறைய உருவாக்குமாறு செய்துள்ளார். சிலர் சொல்கின்றனர், எங்களுக்கு சேவை வேண்டும் என்று. பாபா சொல்கிறார், முதலில் நீங்கள் திறமைசாலி ஆகுங்கள், பிறகு சேவைக்குச் செல்லுங்கள். ஏனென்றால் இப்போது பக்தியின் வேகமும் உள்ளது. ஒரு பக்கம் சொல்லிப் புரிய வைப்பார்கள். இன்னொரு பக்கம் குருக்களின் குழப்பத்தின் வேலை நடைபெறுகின்றது. அவர்கள் பயமுறுத்துகிறார்கள்- நீங்கள் பக்தி செய்யவில்லை என்றால் உங்களுக்கு பலன் எப்படிக் கிடைக்கும் என்று. பக்தியினாலோ பகவான் கிடைக்கிறார். அது வரை இந்த ஞானத்தில் உறுதியாக வேண்டும், முழு நிச்சயம் ஏற்பட வேண்டும்- நமக்கு பகவான் கிடைத்துள்ளார், அவர் நமக்குச் சொல்கிறார், என்னை நினைவு செய்வீர்களானால் விகர்மங்கள் வினாசமாகும். எப்போது இது உறுதி ஆகிறதோ, அப்போது தான் யாரையும் எதிர்கொள்ள முடியும். உங்களுடன் தான் எதிர்ப்பு. நீங்கள் ஒரு விஷம் சொல்கிறீர்கள், அவர்கள் வேறொன்றைச் சொல்கிறார்கள். உலகத்தில் அநேக வழிமுறைகள் உள்ளன. அங்கே மனிதர்கள் சென்று ஏதாவது கேட்டு வருகின்றனர். கீதைக்கும் கூட விதவிதமான அர்த்தங்கள் சொல்கின்றனர். ஆக மனிதர்கள் அதிலேயே மூழ்கி விடுகின்றனர். சந்நியாசிகள் கிரகஸ்திகளிடம் ஒருபோதும் விகாரத்தில் செல்லாதீர்கள் எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். அவர்கள் நிர்விகாரி ஆகுங்கள் எனச் சொன்னாலும் கூட என்னவாகும்? நோக்கம்-குறிக்கோள் என்பது எதுவும் கிடையாது. தலைகீழ் வழி சொல்பவர்கள் உலகில் நிறையப் பேர் உள்ளனர். உண்மையான வழி சொல்பவர்கள் மிகச்சிலரே ஆவார்கள். அவர்களிடமும் கூட மாயாவின் போர் அதிகமாக நடைபெறுகின்றது. மனம் சொல்லும், பவித்திரமாக வேண்டும் என்று. ஆனால் மாயா புத்தியைச் சுற்ற வைத்துக் கொண்டே இருக்கும். மிகவும் தீய எண்ணங்களைக் கொண்டுவந்து கொண்டே இருக்கும். போகப்போக புயல்கள் நிறைய வரும். எந்த விதமான விகாரமும் உள்ளே இருக்குமானால் மனதை அரித்துக் கொண்டே இருக்கும். யாருக்காவது சொல்வார்கள், கோபத்தை தானமாகக் கொடுங்கள் என்று. ஆனால் தாங்களே கோபப்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் பிறகு எங்களுக்கு ஏன் சொல்கிறீர்கள் எனக் கேட்பார்கள். ஆக, கோபத்தையும் கூட விடத்தான் வேண்டும். கோபம் என்பது மறைவாகச் செய்யப் படுவதில்லை. கோபத்திலோ சப்தம் அதிகமாக இருக்கும். தங்களுக்குள் சண்டையிடுவார்கள். ஒருவர் மற்றவரை நிந்தனை செய்வார்கள். பாபா பார்க்கிறார், கோபத்தின் பூதம் வெளியேறுவதே இல்லை. ஒரு சிலர் பாபாவுக்கு முன் இருந்தாலும் கூடக் கோபப்படுகின்றனர். அநேகருக்குள் கோபத்தின் பூதம் வந்து விடுகின்றது. இது மிகவும் மோசமானது. தொந்தரவு செய்கின்றனர். பாபாவோ பிறகு அன்போடு சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். பெயரைக் கெடுத்தால் பிறகு பதவியும் கீழானதாக ஆகிவிடும். இதையோ புரிய வைக்க வேண்டும், நீங்கள் 5 விகாரங்களை பாபாவுக்கு தானமாகக் கொடுத்து விட்டீர்கள் என்றால் பிறகு ஏன் திரும்பப் பெறுகிறீர்கள்? பிறகு கோபப்பட்டால் கிரகணம் விடவே செய்யாது. அது பிறகு விருத்தியடைந்து கொண்டே இருக்கும். பாபாவின் ஆசீர்வாதத்திற்குப் பதில் சாபம் கிடைத்து விடும். ஏனெனில் பாபாவுடன் கூட தர்மராஜரும் இருக்கிறார். இதுவும் டிராமாவில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

கோப்படுவதும் கூடப் பாவமாகும். யாருக்குள் 5 விகாரங்கள் உள்ளனவோ அவர்கள் பாவாத்மா எனப்படுவார்கள். சத்யுகத்தில் அனைவரும் புண்ணியாத்மாக்கள். அங்கே எந்த ஒரு பாவமும் செய்வதில்லை. இப்போது ஜென்ம-ஜென்மாதந்தரத்தின் பாவச்சுமைகள் தலை மீது நிறைய உள்ளன. முதலில் யோகபலத்தினால் அவற்றைப் போக்க வேண்டும். மாயா மிகவும் மோசமானதாகும். பேராசை அநேகரிடம் உள்ளது. ஆடைகள், செருப்புகள், ஒன்றுக்கும் உதவாத பொருள்கள் மீதும் பேராசை உள்ளது. ஆகவே பொய் பேசிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். இவையனைத்தும் பேராசையின் அடையாளங்களாகும். இங்கோ அனைத்தும் கிடைக்கின்றன. வெளியிலோ ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சண்டை-சச்சரவுகள். சேர்க்கையும் மிக மோசமாக உள்ளது. கணவர் பிராமணர் என்றால் மனைவி சூத்திரர். மனைவி பிராமணர் என்றால் கணவர் சூத்திரர். வீட்டுக்குள்ளேயே அன்னமும் கொக்கும் இருப்பதால் சண்டை-சச்சரவுகள் நடக்கின்றன. தன்னை சாந்தமாக வைத்திருப்பதற்கான யுக்தி வைத்திருக்க வேண்டும். வீடு-வாசலை விடுவதையும் பாபா அனுமதிப்பதில்லை. அதுபோல் அநேக ஆசிரமங்கள் உள்ளன-அங்கே குழந்தை-குட்டிகளை யெல்லாம் கூட அழைத்துச் சென்று அமர்ந்து கொள்கின்றனர். பிறகு சண்டை-சச்சரவுகளோ எல்லா இடங்களிலும் நடைபெறும். சாந்தி எங்குமே கிடையாது. உண்மையிலும் உண்மையான சாந்தி, சுகம், பவித்திரதா 21 பிறவிகளுக்கு குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இப்போது கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற வழிமுறையை வேறு யாரும் தர இயலாது.

பாபா சொல்கிறார்-நான் எவ்வளவு தூரதேசத்திலிருந்து வருகிறேன், சேவை செய்வதற்காக! நீங்களும் சேவை செய்ய வேண்டும். கண்காட்சி, மேளாக்களில் அநேகர் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. ஆளுநர் திறந்து வைக்கிறார். ஆனால் இது அவர்களின் புத்தியில் வருவதில்லை. இவர்களுக்கு பரமாத்மா, பிரம்மா மூலம் படிப்பு சொல்லித் தருகிறார், இதன் மூலம் உலகத்தின் ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது என்பது. நன்றாக இருக்கிறது என்று மட்டும் சொல்கின்றனர். மாதாக்கள் நல்ல காரியம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், உயர்ந்தவர்களாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதையும் அவர்கள் எழுதுகின்றனர், அதாவது கீதையை பகவான் பாடியுள்ளார் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எழுதி விடுகின்றனர். ஆனால் புத்தியில் பதிவதில்லை, புரிந்து கொள்வதற்கான முயற்சியும் நடைபெறுவதில்லை. உங்களுடைய புத்தியில் உள்ளது, சிவபாபா பிரம்மா மூலம் சொல்கிறார், என்னை நினைவு செய்தால் நீங்கள் லட்சுமி-நாராயண் ஆகிவிடுவீர்கள். இந்தச் செய்தியை அனைவருக்கும் சொல்ல வேண்டும். நீங்கள் தூதரின் (பைகம்பர்) குழந்தைகள். மற்றபடி யார்-யார் வருகிறார்களோ, அவர்கள் தர்ம ஸ்தாபகர்கள். நீங்கள் அனைவருக்கும் இந்த செய்தியைச் சொல்லுங்கள்- பாபா சொர்க்கத்தை - புது உலகை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறார். பாபா சொல்கிறார்- நீங்கள் என்னை நினைவு செய்து பவித்திரமாவீர்களானால் நீங்களும் சொர்க்கத்தின் எஜமானர் ஆகிவிடுவீர்கள். அடிக்கடி இந்தச் சிந்தனை ஓடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். பக்குவமடையாத மனநிலை இருக்கும் காரணத்தால் வேலை முதலியவற்றில் சென்று விடுகின்றனர். அதனால் அனைத்தும் மறந்து போகின்றது. பிறகும் கூட, கேட்கின்ற மகாவாக்கியங்கள் வீண் போவதில்லை. ஒவ்வொரு ரத்தினமும் குறைவானதல்ல. ஒரு ரத்தினமும் கூட சொர்க்கத்தின் எஜமானராக ஆக்க முடியும். பாடவும் செய்கின்றனர், பாரதம் நம்முடைய மிக உயர்ந்த தேசம். நீங்கள் அறிவீர்கள், நமது பாரதம் சொர்க்கமாக இருந்தது இப்போது நரகமாக ஆகியுள்ளது. இப்போது பாபா சொல்கிறார், என்னை மட்டும் நினைவு செய்வீர்களானால் விகர்மங்கள் வினாசமாகி விடும். பிரஜைகளோ ஏராளமாக உருவாகிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். விருத்தியும் ஆகிக்கொண்டே இருக்கிறது. சென்டர்கள் திறக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன. பாபாவும் சொல்கிறார், கிராமங்களில் போய் சேவை செய்யுங்கள். அப்படி அநேக கிராமங்கள் உள்ளன, அங்கே ஒன்றுகூடி வகுப்பு நடத்துகின்றனர். பிறகு பாபாவுக்குக் கடிதம் எழுதுகின்றனர்.

குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய வேலை பிராமண தர்மத்தை விருத்தி செய்வது. அதனால் மனிதர் களெல்லாம் தேவதை ஆகிவிடுவார்கள். இங்கிருப்பவர்கள் வேறு சத்சங்கங்களில் சிக்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள். இங்கே முக்கியமான விஷயம் பவித்திரதாவினுடையதாகும். இதனால் தான் தந்தை குழந்தைகளுடனும், மனைவி கணவனுடனும், கணவன் மனைவியுடனும் விரோதி ஆகிவிடுகிறார்கள். அரசாங்கமும் கேட்கிறது, இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள், இது ஏன் இப்படி நடைபெறுகிறது? ஆனால் தர்மங்களில் தலையிட முடியாது. சுயராஜ்யத்தையோ ஸ்தாபனை செய்தே தீருவோம். முன்பு என்ன சண்டை நடைபெற்றதோ, அதற்கும் இதற்கும் இரவு-பகலுக்குள்ள வேறுபாடு. இந்த வெடிகுண்டு முதலியவை முன்பு இருந்ததில்லை. நீங்கள் அறிவீர்கள், நமது ராஜ்யத்தில் சண்டையின் பெயர்- அடையாளமும் கூட இருக்காது. சத்யுக- திரோதாவில் சுகம், துவாபர-கலியுகத்தில் துக்கம். புது உலகம் மற்றும் பழைய உலகம். உலகம் ஒன்று

21.12.2011

தான். அதுவே தான் புதியதாகவும், பழையதாகவும் மாறுகின்றது. இப்போது பழைய உலகம் அழிந்து புதியது உருவாகப் போகின்றது. இப்பழைய உலகம் இப்போது எந்த வேலைக்கும் ஆகாது. பிறகு புது உலகம் வேண்டும். டில்லியில் எத்தனை தடவை மாளிகைகளை அமைத்திருப்பீர்கள்! யார் வருகிறார்களோ, அவர்கள் இடித்து விட்டுத் தங்களுடைய புதியவற்றைக் கட்டிக் கொள்கின்றனர், ஞாபகார்த்தமாக. பெரிய யுத்தம் நடைபெறும் போது இவை அனைத்தும் உடைந்து அழிந்து போகும். பிறகு புது உலகத்தில் புதிய மாளிகைகள் கட்டுவீர்கள். பிறகு யார் எவ்வளவு படிக்கிறார்களோ, அவ்வளவு உயர்ந்த பதவி பெறுவார்கள். சிலர் நன்கு படிக்கின்றனர், சிலர் குறைவாகப் படிக்கின்றனர். இதுவோ நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. குழந்தைகள் நீங்கள் இதைப் உறுதியாக நினைவு வையுங்கள்- நாம் இப்போது 84 பிறவிகளை முடித்து விட்டோம். இப்போது நாம் வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும். இந்தப் பழைய சரீரத்தை விட்டுநாம் நமது வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும். இப்படி உறுதியான மனநிலை ஆகிவிட வேண்டும், பிறகு வேறென்ன வேண்டும்? அத்தகைய மன நிலையில் யாராவது சரீரத்தையே விட்டாலும் மிக உயர்ந்த குலத்தில் பிறவி எடுப்பார்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

- 1) தனது வருமானத்தைச் சேமிப்பதற்காக பாபாவையும் சக்கரத்தையும் நினைவு செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். மாயாவின் சக்கரத்துக்குள் ஒருபோதும் வரக் கூடாது. அளவுக்கதிகமான ஆசைகள் வைக்கக் கூடாது.
- 2) மனிதர்களை தேவதை ஆக்குவதற்காகத் தங்களின் தேவதா தர்மத்தை விருத்தி செய்ய வேண்டும். கிராமம்-கிராமமாகச் சென்று சேவை செய்ய வேண்டும்.

வரதானம் : சக்திகளின் கிரணங்கள் மூலம் குறைபாடு, பலவீன ரூபமான குப்பைகளை பஸ்மம் செய்யக் கூடிய மாஸ்டர் ஞான சூரியன் ஆகுக.

எந்தக் குழந்தைகள் ஞான சூரியனுக்குச் சமமாக மாஸ்டர் சூரியனாக இருக்கின்றனரோ அவர்கள் தங்களின் சக்திகளின் கிரணங்கள் மூலம் எந்தவிதமான குப்பைகள், அதாவது குறைகள், பலவீனங்களையும் ஒரு வினாடியில் பஸ்மம் செய்து விடுவார்கள். சூரியனின் வேலை குப்பையை அப்படி பஸ்மம் செய்து விடுவது, அதன் பெயர், வடிவம் சதா காலத்துக்கும் முடிந்துபோய்விடும். மாஸ்டர் ஞான சூரியனின் ஒவ்வொரு சக்தியும் மிகுந்த அற்புதங்களைச் செய்ய முடியும். ஆனால் சமயத்தில் அந்த சக்திகளைப் பயன்படுத்த தெரிய வேண்டும். எந்தச் சமயம் எந்த சக்தியின் தேவை உள்ளதோ அந்தச் சமயம் அதே சக்தியினைப் பயன்படுத்துங்கள். மேலும் அனைவருடைய பலவீனங்களை பஸ்மம் செய்யுங்கள். அப்போது மாஸ்டர் ஞானசூரியன் எனச் சொல்வார்கள்.

சுலோகன் : குணமூர்த்தி ஆகி தனது வாழ்க்கை என்ற பூச்செண்டில் தெய்வீக மணத்தைப் பரப்புகள்.